

JÍT - Kidák, Vojta Tomáško

JÍT

G
Jako malej kluk já četl povídání o řekách,
C
co zlatý zrnka skrývají na dně tůní,
D e D e
a města kde se hrálo blues, mi zářila jak Velkej vůz
D e G
a za nocích jsem cítil jejich vůni.

Jako malej kluk já toužil vypadnout z těch čtyřech stěn
a boty pokrýt prachem z dlouhejch mílí,
můj svět byl jako obrázek a já měl tisíc otázek
a smál se písničkám ze svatebních síní.

h e G
R: Jít a nechat aspoň malou stopu v trávě,
h e G
jít, než tisíc věcí nalomí ti hřbet.
h e G
Jít a potom jako tulák někde v slámě,
C G C G
zastavit svý kroky a nepočítat roky,
C G
radovat se z obyčejných vět.

Už nejsem žádněj malej kluk a stejně jako každý z vás
nejednou mám povinností fůru,
jen někdy večer než jdu spát, říkám jako tolikrát,
aspoň ještě jednou stoupat vzhůru.

Pro ten lehkej pocit závratí, když připadáš si jako pták
a v hladinách se tvoje křídla třpytí,
vítr klouže po vlasech, v opojení lapáš dech,
a do očí ti ještě slunko svítí.